

שהשכינה הפקתונה היא דנה ארבע מיתות בית דין, היא חנقت את קרשעים והורגת אותם בשרפה ובסקילה, ומשום זה ראו עתה כי אני אני הוא. זהו שפטות ויפרטי אתכם אף אני וגומר, וכןמו שבשםו הורג את מי שעובר על פיריות ומיתות בית דין של התורה, אך מרפא ומיתה

בשמו את מי שמקים אותך.

ועוד, מצוות גזלת העני בכתיכם זו שכינה, שמי שגוזל תפללה, שהיא צדקה לצדיק ח"י העולמים, כולל שמונה עשרה ברכות, אבלו גזל לו את הדברים שלו שהוא שכינה, שנאמר בה ראה מי עם אשה אשר אהבת, וכי מי שגורע מענג שבת אבלו גזל לו את שכינתו, שהוא שפת בת יחידה, וזה גורם שנגוזלה מפני בגנות. וזה שפטות ובפצעיכם שלחה אמכם, והשוויה מה היא ? והשיב את הגזלה אשר גזל, שיחזר השכינה למקומה, או את העשך אשר עשך, וזה הקדוש ברוך הוא שנפנד ממנה, שכינה נקראת מצוחה עשה מצד הימין, וממצוות לא תעשה בצד השמאלי, והתורה נקראת מציד השמאלי, והוא עשה מצד העמוד האמצעי, וכל מי שגוזל או עוזק בתורה, ובמצוחה עשה ולא תעשה, אבלו גזל שכינה מזועות הקדוש ברוך הוא.

וכן מצד של יסוד ח"י העולמים נקראת מצוחה ברית מלחה, מי שגוזל בברית ומוציא זרע ממנה לרשות זרה, אבלו הוציא מרשות היחיד לרשות הרבים, וגרם שתהייה שכינה יוצאת מקומה, שהיא הארץ ישראל, רשות היחיד, והגלה אותה בין אמות העולם, שהם רשות הרבים. וזה שפטות ובפצעיכם שלחה אמכם, ומשום

והרג לון, בשרפיה וסקילה, ובгинן דא ראי עטה כי אני אני הוא, אך הוא דכתיב (ויקרא כט) ויסרתי אתכם אף אני וגומר, וכמה דבשミה קטיל למן דא עבר על בריתות ומיתות בית דין אורייתא, הכי מפי ומהיה בשמייה למן דמקיים לון.

ועוד מצות גזלת העני בכתיכם דא שכינטא, דמן דגוזל צלותא דאייה צדקה לצדיק ח"י עלמין, כליל ח"י ברכאנ, אבלו גזיל ליה חיים דיליה דאייה שכינטא, דאטמר בה (קהלת ט) ראה חיים עם אשה אשר אהבת, וכןמן דגערע מענג שבת, אבלו גזיל ליה שכינטיה דאייה שבת בת יחידה, ודא גרים דאתגוזילת מניה בגולחת, אך הוא דכתיב (ישעה נ) ובפצעיכם שלחה אמכם, ותויבתא Mai ניהו והשב (דף ס ע"א) את הגזלה אשר גזל (ויקרא ה כט), דיחיזיר שכינטא לאתרה, או את העשך אשר עשך (שם) דא קידשא בריך הוא דאטפרש מניה, דשכינטא אתקראיית מצות עשה מסתרא דימינא, ומצוות לא מעשה מסטרא דשמאלא, ותורה אתקראיית מסטרא דעמדו דאמצעיתא, וכל מאן דגוזיל או עשך באורייתא, ובמצוות עשה ולא מעשה, אבלו גזל שכינטא מדרכו דקידשא בריך הוא.

וכן מסטרא דיסוד ח"י עלמין, אתקראיית מצות ברית מלחה, מאן דגוזל בברית ואפיק זרע מאניה לרשו נוכראה, אבלו אפיק מרשות היחיד לרשות הרבים, וגרם למחיי שכינטא נפקא מאתרה דאייה ארץ ישראל רשות היחיד, וגלה אותה בין אימין דעלמא דאיןון רשות הרבים, אך הוא דכתיב (ישעה י) ובפצעיכם שלחה אמכם, ובгинן דא לא תשא את שם יהו"ה אליהך לשוא (שמות כ

זה לא תשא את שם יהו"ה אליה"ך לשוא. מה זה שם יהו"ה? זו שכינה, לשוא - זו עבורה וזה שגלהת לשם.

ועוד, היא תשובה يوم הכהנים, בלילה מעשרה ימי תשובה שהן יה' יום הכהנים זה ה' בלילה מחרמש תפנות, עשרה ימי מחרמש תפנות, לבבם זה תשובה זו י', קיבל שבים זה ר' יה'. כל מי שהזיר בתשובה כאלו החזיר ר' עם יה', והעיקר להעלות הפל במחשבה שהיה -

י"ד ה"א וא"ו ה"א.

ונבורה שם סמא"ל, שהוא יציר הרע, וכל מי שיתגבר על יצרו כאלו היה מתגבר בגבורה על סמא"ל בדין לגבי בניו, ומשוב זה אמרו בעלי המשנה, איזהו גיבור? הקובש את יצרו. מה זה הקובש? כמו שנאמר וכבשה, שתהיה כבושה מחת ידו בقلب שהוא כבוש וקשור מחת ידי האדם.

וצריך אדם לקבל עליו חמשה ענויים, בשביל העוני שגרם לה' הקטנה שגלהת בגלות, ונקריאת ענינה טורה לא נחמה, והאב והאם הם יורדים ביום ושם אל לקבל בהם ר' יה', שהם תורה ומץוה, וסוד הדבר - ושב ורפא לו, וזה היא שכינה ישראלי עד יהו"ה אליה"ך.

ועוד, מצות פרייה ורבייה זו שכינה, לא תהו בראה לשכנת יצרה, כל תלמיד חכם שמונע מפניה עונת קריאת שם, כאלו מונע מפניה ברכות מלמעלה.

ששה צדדים הם שפלוילים באות ר', שהוא עץ פרי עשה פרי, מהו פרי שלו י', שאות ר' היא ענף האילן, שנפרד לששה ענפים, ומשש לענפים שאין להם חשבון, י' היא פרי על כל ענף וענף שהוא ר'.

ומן שם יהו"ה דא שכינטא, לשוא דא עבודה זרה דגלהת תפנו.

יעוד איה תשובה يوم הכהנים, כלליא מעשרה ימי תשובה דאיןון יה' יום הכהנים דא ה' כלליא מחרמש אלותין, עשרה ימי תשובה דא י', לקבל שבים דא ר' יה', כלל מאן דחזר בתויבתא כאלו חזר ר' עם יה', ועקרא לסלקא כלל במחשבה דאייה יוד' ה"א וא"ו ה"א.

ונבורה תפנו סמא"ל דאייה יציר הרע, וכל מאן דיתגבר על יצירה כאלו הוא מתגבר גבורה על סמא"ל בדין לגבי בניו, ובגין דא אמרו מאיי מתניתין, איזהו גיבור הפויש את יצרו, מיי הפויש, כמה דאת אמר (בראשית כח) וכבשיה, דיהא כבישה תחות ידייה, בכלבא דאייה כבוש וקשרו תחות ידי דבר נש.

וצריך בר נש לקבל אלא עלייה חמיש ענויין, בגין עניין דקרים לה' זעירא דגלהת בגולותא, ואתקראת ענינה סוערת לא ניחמה, ואבא רמא איןון נחתי בימנא ושמאלא, לקבל אלא בהון ר' יה', איןון תורה ומצויה, ור' ר' מלחה ושב ורפא לו (ישעהו). ודא אייה שכינה ישראלי עד יהו"ה אליה"ך (חוועיד ב').

יעוד מצות פרייה ורבייה דא שכינטא, לא תהו בראה לשכנת יצראה מגע מינה ברכאנ מלעילא. תלמיד חכם דמנע מינה קריית שמע פאלוי מגע מינה ברכאנ מלעילא.

שיט סטרין איןון דכלילן באת ר', דאייה (בראשית א יא) עץ פרי עוזה פרי, מאן פרי דיליה י', דאת ר' אייה ענפא דאלנא, דאת פריש לשית ענפין, ומshit לענפין דלית לון חישבן, י' אייה איבא על כל ענפא וענפא דאייה ר'.